

Ara que an pasat els anys
ara que tu no estas
no saps com et recorde
y la falta que me fas
a robarte el teu tesor
un dia yo vach anar
y tu me aubrigeres les portes
totes de par en par
me enseñares un ofici
me eseñares a lluitar
a mourem per la vida
sempre al teu costat
dels teus consells
yo vaig dependre
encara que avoltes
yo no et vais creure
a les bones y a les males
sempre en mi estagueres
quan els altres no em volien
tu em defengueres
hara que tu no estas
man recorde moltes voltes
de les tegues paelles
de les tegues rialles
de la mal ostia que tenies
si tu te enfadabes
pero sempre pa mi segeres
el millor amic
yo pa tu un fill
tu pa mi el meu pare
no teniem secrex
y de tot ens parlaben
espere que si ya un altra vida
que yo puga trobarte
y donarte un fort abras
y tornar a estar com antes

Febrero 2009
Miguel Penella Garcia